

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hipponensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XXV. Scribit D. Augustinus Parænesim ad Bonifacium Tribunum: agit
contra raptorem virginis: cum Maximo & Pascentio Arianis disputat: &
præcipit eidem Bonifacio, vt abstractum sacris altaribus ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

perduxit. Sub idem tempus in Africâ (quæ, ut est in prouerbio, noui semper aliquid parit) noui erroris assertor Vincentius Victor diabolicâ prorsus illusione, animas hominum non ex nihilo, sed velut quasdam Dei particulas ex diuinâ creatas esse substantiâ, in vulgus effutiuit. Quam emergentem ab inferis hæresim, velut inflammata nubé, contrariis in aëra impressionibus dissoluit IV. libris conscriptis, quibus se Vincentius victum fassus, emendationis suæ testes literas Augustino misit. Eodem tempore Leporius quidam hæreticorum audacissimus, D.P. Augustini, & Galliæ Doctorum operâ, ab hæresi miscellaneâ ad fidem Catholicam est conuersus.

Lib. 2. Re-tract. c. 56.

Gennad. de Vir. illust. 59. in Leporio.

CAPVT XXV.

Scribit D. Augustinus paranesim ad Bonifacium Tribunum: agit contra raptorem virginis: cum Maximo & Pascentio Arianis disputat: & precipit eidem Bonifacio, ut abstractum sacris altaribus restituat.

VENERAT in Africam Bonifacius, Thrax genere, Tribunus militum, rerum bellicarum gloriâ illustris; quo fuit Augustinus vsus perquam familiariter, ac præter alias literas, ad eum paræneticam misit Epistolam, quâ Christiani hominis vitam

Q3

vitam

Epist. 205 vitam breuiter complexus, licere, ait, eidem ad publicam pacem tuendum, arma capessere; vnaque de temperantiâ seruandâ monitionem adiungit; *Valdè dicens turpe esse, vt quem non vincit homo, vincat libido; & obruatur vino, qui non vincitur ferro.* Dein vbi ostendit, quàm sit vtile hæreticos moderatè per leges coërceri; magnopere ait sibi gaudendum esse, quòd Ecclesia Africana, se Episcopo, longè meliori loco quàm priùs esset. Eodem autem Bonifacio Gothis inibi militibus Præfecto, cum eorum quidam Virginem Deo sacram rapuisset; Augustinus, quâ pollebat auctoritate, egit cum Bonifacio, vt in raptorem grauiter animaduerneret: nam *benè agere, & illicita non prohibere, consensus erroris est.*

T. 2. Epist.
1. in Appēd.

Eiusdem Gothicæ nationis Arianâ labe infecti Maximus Episcopus, & Pascentius Comes rerum proscriptarum exactor, in tantum processerant audaciæ, vt ad disputationem non dubitarent Augustinum lacescere: quem & secus quàm rati erant, ad pugnam promptissimum & longè superioremprehendentes, hæreticâ nihilominus loquacitate apud vulgus sese victores esse iactitarunt. Sed Augustinus totius serie disputationis per spectatissimos viros fideliter digestâ, fraudis hæreticos coarguit,
pla-

planeque eorum iniustitiam detexit, atque etiam ad Pascentium literas complures dedit, contraque Maximum libris duobus egit.

Confugerat quidam capitali scelere perpetrato ad Ecclesiam, in eam velut asylo se tutum fore arbitratus: eum tamen Bonifacius per fas nefasque ab altaribus sacris abstractum ad poenas reposit. Quod factum grauer ferens Augustinus, Ducem increpuit, excommunicationis eum fulmine terrens: qui quamuis esset Dux militum, Ecclesiasticae censuræ metu perculsus, non sine lacrymis erroris sui poenitudinem animo concepit. Dein officiosè commendans eidem Bonifacio Castinum Romanum Consulem, ut is eum Italiã profugum (quamuis ab eo antè multis iniuriis laceffit) benignè suscipiat hortatur, proposito exemplo Christi Saluatoris, qui pro facinorosissimis Iudæis, à quibus erat in crucem sublatus, obnixè Deum Patrem rogauit. Subdit ad extremum, ut videat Bonifacius oppositu militum suorum, ne quid detrimenti capiat Africa Ioannis cuiusdam tyranni in eam hostili aduentu. Posthæc Cælestino, qui Bonifacio Pontifici Opt. Max. successerat, summam in Ecclesiã dignitatem gratulatus, rogat ne Antonium Episcopum Fessulanum ob scelera defecra-

Epist. 11. in
Append.

Epist. 4. in
Append.

Q 4 tum,

tum, pristinum in locum velit restituere, quamuis ei hac de causâ sit obnixè supplicaturus.

CAPVT XXVI.

*Flagrat D. Augustinus incredibili amore
iuuandi proximum.*

SIC igitur vndecumque sese rectè facti
Salicuius occasio dedisset, incomparabili
suo in Deum & homines amore perfecit, vt
ne cuiquam defuisse videretur. Quin etiam
veri pastoris munia liberaliter functus, suo-
rum ciuium controuersias forenses com-
ponebat, ob quorum multitudinem per-
molestant, *suis* (conqueritur) *cupiditatibus*
vt occupemur, & *ijs nostra tempora rebus ero-*
ganda diuinis impendamus, efflagitant. Qua-
re intendens in eis Christianorum momen-
ta animorum, *aliquando vsque ad horam*
refectionis, aliquando ieiunus totâ die per-
stans, semper autem, quoad poterat, iurgan-
tes dirimens, in id totis viribus incumbibat,
vt fœdæ altercationes, odia, simultates,
pugnæ, aliâq; id genus mala quæ lites con-
sequi solent, suâ auctoritate tollerentur:
Dei videlicet gloriam & suorum popula-
rium salutem anxie consectans. Quos tan-
topere amabat, vt instar D. Pauli optantis
anathema esse pro fratribus, clamaret fre-
quenter

Possid. c. 19

Enarrat. in

Psal. 118.

Rom. 9.